

This is the water and this is the well

- Om abstraktion og figuration i David Lynchs *Twin Peaks: The Return*

Peter Ole Pedersen, postdoc-stipendiat

Da David Lynch i år gav os den længe ventede fortsættelse til kult-tv-serien *Twin Peaks*, var det både til stor glæde og stor frustration for det tålmodige publikum. 25 år var der gået siden vi sidst havde besøgt den hjemsøgte lille by i det nordlige Amerika, men det var som om, intet rigtig var som det plejede. Lynch havde med seriens tredje sæson skabt et blændende, men også krævende værk, der på intrikate måder blander mainstreamfilmens koder med avantgardefilmens audiovisuelle og poetiske eksperimenter.

Sagt på en anden måde, havde instruktøren fusioneret figuration og abstraktion i tv-filmens serielle format og det er denne udfordrende kombination, som dette oplæg vil se nærmere på. For hvad sker der med udtryk, der er velkendte i kunstens regime, når de på så omfattende vis inviteres inden for i populærkulturen? Hvilke kunsthistoriske tilgange kan vise sig frugtbare for en dybdegående undersøgelse af filmens omgang med det abstraktion? Og hvordan kan man anskue Lynchs aftapning af surrealismen ud fra en dikotomi, der længe har været til stede i denne kunstart, nemlig forholdet mellem det abstrakte og det figurative?

Det er længe ventet, at vi begynder og se på film- og tv-historien som en del af kunsthistorien og derfor retter et analytisk og kritisk blik på, hvorledes udtryk som abstraktion og figuration anvendes og opleves i disse tidsbaserede medier. Således vil dette oplæg også opfordre til en mere generel diskussion af filmen som emne for den kunsthistoriske faglighed.